

Expunere de motive

Legea nr. 160/1998 privind organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, reglementează modul de exercitare a profesiei, precum și înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Medicilor Veterinari din România.

Prezentul proiect de lege este forma îmbunătățită a unei alte inițiative legislative, înregistrată sub Plx nr. 446/2020 la Camera Deputaților, adoptată de Parlamentul României, ulterior declarată neconstituțională din cauza lipsei prevederilor tranzitorii, ca atare respinsă în anul 2022.

Inițiativa legislativă are ca scop, pe de o parte, stabilirea unui cadru legislativ mai adecvat, coerent și acoperitor în ceea ce privește organizarea profesiei de medic veterinar, a Colegiul Medicilor Veterinari din România (CMVR), precum și îmbunătățirea organizării și funcționării unităților medical-veterinare, iar pe de altă parte stabilirea cerințelor de recunoaștere a titlurilor de calificare obținute în țări terțe și punerea în acord cu prevederile Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, cu legislația europeană din domeniul produselor medicinale veterinare și cu punctul de vedere emis prin Hotărârea nr. 788/06.11.2019 de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării.

Directiva (UE) 2005/36 menționează în considerentul (10) ca: *"Prezenta directivă nu aduce atingere posibilității statelor membre de a recunoaște, în conformitate cu propriile reglementări, calificările profesionale obținute în afara teritoriului Uniunii Europene de către resortisanți ai unei țări terțe. În orice caz, orice recunoaștere trebuie realizată prin respectarea condițiilor minime de formare profesională pentru anumite profesii, (...) "* iar inițiativa legislativă statuează posibilitatea recunoașterii calificării de medic veterinar cetățenilor din țările terțe care sunt titulari ai cărții albastre a Uniunii Europene sau sunt beneficiari ai unor forme de protecție.

Se pune accent pe îmbunătățirea permanentă a cunoștințelor medicilor veterinari. Astfel, participarea la programe de dezvoltare este obligatorie pentru ei. Totodată, medicii veterinari pot încheia asigurări de răspundere civilă pentru greșeli profesionale, costurile fiind deductibile.

În practică s-a constatat că există confuzii între activitățile medicale propriu-zise și cele de consultanță, motiv pentru care se impune clarificarea diferențelor dintre activitatea de asistență medical-veterinară și consultanță, precum și tratarea diferită a unităților medical-veterinare în funcție de specificul acestora.

Astfel, cabinetele medical-veterinare de consultanță vor furniza exclusiv servicii de consultanță tehnică și legislativă medical-veterinară, iar unitățile în care se desfășoară activități de asistență medical-veterinară vor acorda îngrijiri, tratamente, intervenții în urma stabilirii diagnosticului și vor avea posibilitatea de a comercializa, pe lângă produsele medicinale veterinare utilizate în actul medical veterinar, și alte produse care vin în sprijinul actului medical (șampoane, cosmetice, suplimente/furaje complementare, diete, etc.) fără o autorizare suplimentară, acestea fiind activități multidisciplinare în conformitate cu prevederile art. 25 din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne.

Ca urmare a noilor prevederi ale legislației europene, este nevoie de completarea acestei legi cu aspectele precizate în Regulamentul (UE) 6/2019, cum ar fi: prescrierea produselor antimicrobiene; comerțul online cu produse medicinale veterinare; categoriile de produse medicinale veterinare care pot fi comercializate prin punctele farmaceutice veterinare și cele care pot fi comercializate de către farmaciile veterinare; obligativitatea raportării cantităților de produse comercializate și/sau utilizate; interdicția pentru medicii veterinari și pentru producătorii/distribuitorii de produse medicinale veterinare de a solicita sau de a oferi cadouri, sponsorizări sau stimulente pentru a prescrie, comercializa sau utiliza anumite produse. De asemenea, pentru evitarea conflictelor de interese, se statuează că activitățile de comercializare cu amănuntul a produselor medicinale veterinare și cele de prestări servicii medical-veterinare este incompatibilă cu activitatea de producție și de distribuție angro a produselor medicinale veterinare și cu activitatea de creștere a animalelor terestre și acvatice.

Motive de interes general privind protecția sănătății publice fac necesară reglementarea comercializării online strict a produselor medicinale veterinare care nu necesită o prescripție medical-veterinară, întrucât România în prezent nu dispune de un sistem adecvat de supraveghere și control al comercializării online a produselor medicinale veterinare care necesită prescripție. Prevederea este în acord cu Regulamentul (UE) 6/2019, care stabilește că vânzarea cu amănuntul a produselor medicinale veterinare se reglementează prin dreptul intern și că existența condițiilor în ceea ce privește această activitate poate fi justificată prin motive întemeiate.

De asemenea, proiectul prevede faptul că este interzisă comercializarea următoarelor categorii de produse medicinale veterinare: antimicrobiene și antiparazitare injectabile, imunologice, hormonale injectabile, produsele utilizate pentru eutanasiere, produsele stupefiante și psihotrope, precum și produsele care conțin substanțe aflate sub control național. Acestea vor fi disponibile exclusiv medicilor veterinari în cadrul asistenței medical-veterinare.

O altă prevedere introdusă prin inițiativa legislativă privește unitățile medical-veterinare. Din motive imperative de interes general privind protecția sănătății publice, protecția mediului și independența medicilor veterinari în exercitarea profesiei, acționariatul și majoritatea voturilor în cadrul Adunării generale, în societățile care dețin unități medical-veterinare de consultanță, de asistență medical-veterinară sau unități farmaceutice veterinare pentru comercializarea cu amănuntul a produselor medicinale veterinare, trebuie să revină medicilor veterinari.

Precizăm că, prin modificările aduse, se reglementează controlul, comercializarea cu amănuntul și utilizarea produselor medicinale veterinare, în acord cu Decizia Curții Constituționale nr. 511/2017 și hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 1 martie 2018, pronunțată în cauza C-297/16. Astfel, Curtea a considerat că este necesar să se recunoască statelor membre o marjă de apreciere, iar *"ținând seama de marja de apreciere de care dispun statele membre, acestea din urmă pot aprecia că o prescripție medicală, ca atare, nu este suficientă pentru a înlătura riscul ca medicamentele astfel prescrise să fie administrate în mod incorect sau în cantitate incorectă"*, și pot decide în sensul necesității reglementării exclusivității comercializării și utilizării anumitor substanțe veterinare în vederea asigurării protecției sănătății publice.

Astfel cum reiese din jurisprudența Curții Europene, un stat membru poate împiedica în mod legitim ca operatorii economici neveterinari să fie în poziția de a exercita o influență determinantă asupra administrării unor unități care comercializează cu amănuntul medicamente de uz veterinar, obiectivul evocat la același punct din hotărârea sus-menționată nu poate justifica înlăturarea completă a acestor operatori de la deținerea capitalului acestor unități, atât timp cât nu este exclus ca medicii veterinari să poată exercita un control efectiv asupra acestor unități chiar și în ipoteza în care aceștia nu ar deține totalitatea capitalului unităților menționate, în măsura în care deținerea de către neveterinari a unei părți limitate a acestui capital nu ar împiedica în mod necesar un astfel de control.

În ceea ce privește obiectivul de protecție a sănătății publice, rezultă din jurisprudența Curții că cerințele referitoare la deținerea exclusivă a capitalului unor societăți de medici veterinari de către membrii acestei profesii sunt adecvate pentru a reduce riscurile ca aceste societăți să adopte strategii economice susceptibile să aducă atingere obiectivului de protecție a sănătății, precum și independenței medicilor veterinari (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 martie 2018, CMVRO, C297/16, EU:C:2018:141, punctele 82 și 83).

Precizăm faptul că, în Documentul de lucru al serviciilor comisiei asupra rezultatului evaluării „*inter partes*” cu privire la forma juridică, acționariatul și cerințele în materie de tarife în temeiul Directivei privind serviciile, Bruxelles, 2.10.2013, SWD (2013) 402 final, nu au fost identificate încălcări ale legislației europene de către legislația națională care reglementează serviciile medical-veterinare din România.

Totodată, trebuie subliniat că, urmare a peer review-ului efectuat de Comisia Europeană în anul 2012, care a avut drept scop analiza prevederilor legislative în baza cărora se exercită profesia de medic veterinar în toate statele membre, Comisia a constatat că prevederile legislative din România privind condițiile de înființare a cabinetelor, clinicilor și spitalelor veterinare, sunt în conformitate cu legislația europeană, deci cerința de participare a unui medic veterinar în cadrul acționariatului societăților care dețin unități medicale veterinare de asistență este pe deplin justificată.

În anul 2014 a avut loc la sediul Comisiei Europene o întâlnire între reprezentanții aceștia și reprezentanți ai Misiunii României din Bruxelles, ai A.N.S.V.S.A. și Colegiului Medicilor Veterinari din România pe tema legislației din domeniul medical-veterinar (farmacii, comerț, exercitarea profesiei, servicii medical-veterinare), în urma căreia a fost transmisă autorităților române minuta întâlnirii în care se precizează că deținerea a 51% din acționariatul farmaciilor veterinare de către medicii veterinari este în conformitate cu legislația europeană, precum și faptul că România intenționează să modifice legislația privind serviciile medical-veterinare astfel încât medicii veterinari să dețină 51% din acționariatul entităților care desfășoară servicii medical-veterinare.

Există state membre ale Uniunii Europene în care doar un medic veterinar poate să înființeze un cabinet veterinar și o farmacie veterinară (Germania, Luxemburg, Belgia, Cipru).

În ce privește prezența medicului veterinar precum și ponderea capitalului deținut de către acesta în cadrul companiilor care înființează și gestionează un cabinet veterinar, în multe țări europene există o regulă a bunului simț în baza căreia doar persoanele care dețin titlul de calificare de medic veterinar înființează aceste companii, chiar dacă legislația nu interzice acest drept și altor persoane nonveterinare,

(de exemplu, țările nordice). Există însă state europene care prevăd în legislația lor prezența obligatorie a medicului veterinar în societatea în cauză sau ca medicul veterinar să dețină o anumită cotă de capital.

În Spania, pentru serviciile veterinare furnizate prin intermediul unei societăți, 51% din procentul de capital și drepturile de vot trebuie să fie în mâna profesioniștilor, mai mult de jumătate din membrii consiliului de administrație trebuie să fie profesioniști. Dacă administrarea este efectuată de un organism unipersonal, aceasta trebuie să fie un profesionist.

În Cehia, atât persoanele fizice, cât și firmele trebuie să îndeplinească întotdeauna condițiile de calificare profesională pentru exercitarea practicii veterinare. Nu există un procent de capital care să fie deținut de profesioniști, dar aceștia trebuie să fie prezenți în structura acționariatului societății.

În Slovenia și Croația, serviciile veterinare pot fi furnizate numai de persoane fizice și/sau firme care au calificare veterinară. Furnizorul de servicii trebuie să aibă un medic veterinar cu o calificare profesională care să ofere un serviciu în numele furnizorului de servicii, fără să fie menționat un procent de capital care să fie deținut de profesioniști.

În unele landuri germane 51% din procentul de capital și drepturile de vot trebuie să fie în mâna profesioniștilor. În Italia, numărul de profesioniști și participarea acestora la capitalul social trebuie să fie astfel încât să determine o majoritate de 66,6% la dezbaterile sau deciziile acționarilor (dar orice categorie de profesioniști, cu activitatea reglementată pot deține acțiuni).

În Franța medicii veterinari în cadrul companiei trebuie să aibă majoritatea de capital și ale drepturilor de vot ale companiei. Acest lucru este legat de protecția independenței profesionale. Investitorii (nonveterinari) trebuie să dețină mai puțin de 50% din capital și drepturi de vot. În Franța, actorii din sectoarele din amonte și din aval ale profesiei veterinare sunt considerați ca fiind capital interzis și nu pot investi în companii de practică veterinară.

În majoritatea statelor membre nu există farmacii veterinare, iar în cadrul unităților medicale veterinare de asistență, medicii veterinari sunt cei care iau deciziile administrative și profesionale.

Important este să ne raportăm la legislația europeană și la modul în care ea a fost interpretată, foarte clar, de către CJUE și nu la legislația altor țări, pentru că nu coincid condițiile noastre socio-economice cu cele din alte state. Trebuie ținut cont de faptul că, spre deosebire de alte state membre unde animalele sunt crescute în ferme, în România numărul fermelor este foarte scăzut și au un efectiv de animale relativ mic, acestea fiind crescute în gospodăriile proprii.

Propunerile prezentei inițiative legislative respectă jurisprudența CJUE în sensul că dă posibilitatea și altor persoane care nu dețin calificarea profesională de medic veterinar, de a deține capital în entitățile care asigură asistența medical-veterinară sau practică comerț cu amănuntul al produselor medicinale veterinare și nu se depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor de protecție a sănătății publice și independență profesională a medicilor veterinari.

Nu în ultimul rând, proiectul prevede ca, sancțiunile pentru nerespectarea prevederilor legale în domeniul produselor medicinale veterinare să fie stabilite de Guvern, la propunerea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

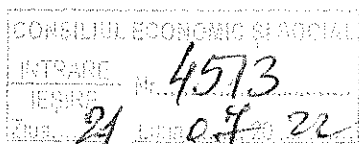
Pentru a asigura continuitatea economică a entităților din domeniu și pentru a oferi o perioadă de timp suficient de lungă în vederea implementării noilor cerințe, se propune ca legea să intre în vigoare la 6 luni de la publicarea ei în Monitorul Oficial.

În sensul celor prezentate mai sus am elaborat prezenta propunere legislativă, pe care o supunem spre adoptare Parlamentului în procedură de urgență.

Inițiatori,

Nr. crt.	Deputați/Senatori	Grupul parlamentar	Semnătură
1.	Magyar Loránd-Bálint	UDMR	
2.	Könczei Csaba	UDMR	
3.	Kolcsár Károly	UDMR	
4.	Fango Petru	UDMR	
5.	ZAKARIÁS ZOLTÁN	UDMR	
6.	SEREI BEVES	UDMR	
7.	GÁL KÁROLY	UDMR	
8.	SZABÓ ÖBÖN	UDMR	
9.	Benedek Zsolt	UDMR	
10.	Csákos Károly Zoltán	UDMR	
11.	LADÁNYI LÁKÓ ZOLTÁN	UDMR	
12.	KELETEN ATTILA	UDMR	
13.	TUROS LÓRÁND	UDMR	
14.	HÁZSI GÁBOR	UDMR	
15.	Bende Sándor	UDMR	
16.	Müller Zoltán	UDMR	
17.	CSEP EVA ANA	UDMR	
18.	MAGYI SZABÓCS	UDMR	

Parlamentul României

Camera Deputaților

Senatul

Lege

pentru modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar și pentru abrogarea pct. 35 din Anexa nr. 1 a Ordonanței Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor

Parlamentul adoptă prezenta lege.

Art I. – Legea nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, republicată în Monitorul Oficial, Partea I, cu nr. 209 din data de 24 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“(1) Prezenta lege reglementează modul de exercitare a profesiei de medic veterinar, pe teritoriul României, precum și înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Medicilor Veterinari din România, ca organism profesional, apolitic, autonom, fără scop lucrativ, cu personalitate juridică, cu responsabilități în domeniul organizării, înregistrării, controlului și supravegherii exercitării profesiei de medic veterinar ca profesie liberală și independentă, de interes public.

(3) Medicina veterinară este o știință medicală care are ca scop menținerea și restabilirea sănătății animalelor, bunăstarea și protecția animalelor, care contribuie la menținerea sănătății publice și la protecția mediului.”

2. La articolul 1, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alin. (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) Pe tot timpul exercitării profesiei, medicul veterinar trebuie să dovedească disponibilitate, devotament și probitate profesională, să exercite profesia pe propria răspundere și independent din punct de vedere profesional, să-și îmbunătățească cunoștințele, calitatea serviciilor și să asigure păstrarea secretului profesional.

(5) Colegiul Medicilor Veterinari din România are autonomie în domeniile sale de competență, normativ și jurisdicțional profesional și își exercită atribuțiile fără posibilitatea vreunei imixțiuni.”

3. La articolul 2, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Profesia de medic veterinar se exercită, pe teritoriul României, în condițiile prezentei legi, de către persoane fizice cu titlu oficial de calificare în medicina veterinară, membre ale Colegiului Medicilor Veterinari din România, înregistrate în tabloul general al medicilor veterinari, după cum urmează:”

4. La articolul 2, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

(1¹) Medicul veterinar prevăzut la alin. (1) se înregistrează în tabloul general al medicilor veterinari, ținut în format electronic și furnizează Colegiului Medicilor Veterinari din România următoarele date: numele, prenumele, adresa de domiciliu, codul numeric personal și datele de contact. Medicul veterinar actualizează datele personale.

5. La articolul 2, după litera e) a alineatului (1) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) cetățeni ai statelor terțe, titulari ai Cărții Albastre a Uniunii Europene eliberată în România sau de un alt stat membru al Uniunii Europene sau beneficiari ai unei forme de protecție conform legislației în vigoare;”

6. La articolul 2, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Medicul veterinar prevăzut la alin. (1) lit. b) - f), care exercită profesia de medic veterinar în România, are obligația de a se informa la Colegiul Medicilor Veterinari din România cu privire la legislația din domeniul veterinar, precum și cu privire la prevederile Statutului medicului veterinar și ale Codului de deontologie medical-veterinară și să aibă cunoștințele de limba română necesare.”

7. La articolul 4, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) consultarea, diagnosticarea, efectuarea acțiunilor de imunoprofilaxie și tratarea animalelor;”

8. La articolul 4, după litera j) se introduc două noi litere, lit. k) și l), cu următorul cuprins:

„k) controlul comercializării cu amănuntul și utilizării produselor medicinale veterinare;
l) comercializarea cu amănuntul și utilizarea produselor medicinale veterinare.”

9. După articolul 4 se introduce un nou articol, art. 4¹, cu următorul cuprins:

„Art. 4¹. - (1) În înțelesul prezentei legi prin sintagma „*sub responsabilitatea medicului veterinar cu drept de liberă practică*” se înțelege că medicul veterinar cu drept de liberă practică este răspunzător de modul în care personalul de specialitate cu studii medii efectuează activitățile sanitar-veterinare stabilite și atribuite de acesta.

(2) În înțelesul prezentei legi prin sintagma „*sub supravegherea medicului veterinar cu drept de liberă practică*” se înțelege că o activitate sanitar-veterinară este executată de către personalul de specialitate cu studii medii, în prezența medicului veterinar cu drept de liberă practică.

(3) Administrarea produselor medicinale se face de către medicul veterinar cu drept de liberă practică sau de către personalul de specialitate cu studii medii angajat în cadrul unităților în care se desfășoară activități de asistență medical-veterinară, respectiv asistent veterinar și/sau tehnician veterinar, după prescrierea și sub supravegherea sau sub responsabilitatea medicului veterinar cu drept de liberă practică, după caz, dacă administrarea produselor nu trebuie efectuată exclusiv de medicul veterinar cu drept de liberă practică.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), proprietarii/deținătorii de animale le pot administra acestora, pentru efectuarea sau continuarea tratamentului, în condițiile stabilite prin prescriere de către

un medic veterinar cu drept de liberă practică, produse medicinale cu administrare pe cale orală, pe cale intrarectală, pe cale intramamară, prin inhalatii, instilații sau prin aplicații locale.

(5) Categoriile de produse medicinale veterinare care se administrează exclusiv de către medicul veterinar cu drept de liberă practică se stabilesc de către Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor. Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar precizează în prospectul fiecărui produs medicinal veterinar pentru care emite autorizație de comercializare pe teritoriul României dacă administrarea produsului se face exclusiv de către medicul veterinar cu drept de liberă practică.

(6) Medicul veterinar membru al Colegiului Medicilor Veterinari din România, care este angajat al facultății de medicină veterinară, are dreptul de a efectua activități de asistență medical-veterinară în cadrul procesului didactic, precum și în baza contractelor de prestări servicii medical-veterinare încheiate de universități.

(7) Medicul veterinar cu drept de liberă practică prescrie și/sau administrează produsele medicinale și furajele medicamentate numai după examinarea clinică a animalelor, și administrează produsele medicinale antimicrobiene în metafilaxie numai după diagnosticarea unei boli infecțioase.

(8) Medicul veterinar angajat al unei instituții publice din domeniul justiției, apărării, siguranței naționale, ordinii publice și poliției care au structuri veterinare proprii, pot efectua, în conformitate cu atribuțiile stabilite în fișa postului, activități de asistență medical-veterinară, pentru animalele pe care le dețin și/sau le administrează sau pentru animalele stabilite prin misiunile de serviciu.

(9) Exploatațiile comerciale de animale pot angaja personal de specialitate cu studii medii, respectiv asistent veterinar și/sau tehnician veterinar, care efectuează activitățile sanitar-veterinare, stabilite și atribuite, după caz, sub supravegherea sau sub responsabilitatea medicului veterinar cu drept de liberă practică, organizat în condițiile prezentei legi, aflat în relație contractuală cu exploatația comercială respectivă.

(10) Este interzis personalului de specialitate cu studii medii, respectiv asistentului veterinar și/sau tehnicianului veterinar, să efectueze consultații la animale, să stabilească diagnosticul, să stabilească și să efectueze tratamentul, să efectueze intervenții chirurgicale sau obstetricale. Efectuarea acestor activități de către asistentul veterinar sau tehnicianul veterinar, constituie exercitare fără drept a profesiei de medic veterinar.

(11) În situații excepționale, în condiții de teren și/sau în afara programului de lucru, dacă viața animalului este în pericol, până la sosirea medicului veterinar, tehnicianul și/sau asistentul veterinar poate acorda primul ajutor animalului, prin administrarea tratamentului sau efectuarea de intervenții de urgență, cu acordul medicului veterinar cu drept de liberă practică și respectând indicațiile acestuia, iar atunci când nu este posibilă obținerea acordului, efectuează tratamentul/intervenția de urgență și aduce acest lucru la cunoștință medicului veterinar cu drept de liberă practică, de îndată ce poate lua legătura cu acesta.”

10. La articolul 10, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Colegiul Medicilor Veterinari din România și instituțiile de învățământ superior organizează examenul și eliberează certificatele care atestă gradul profesional de medic primar veterinar.”

11. La articolul 13, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Congresul Național al Medicilor Veterinari se întrunește o dată la 5 ani. În caz de forță majoră, astfel cum este definită la art. 1351 din Legea nr. 287/2009 privind Codul Civil, durata dintre congrese și exercitarea mandatelor în cazul funcțiilor alese și numite este prelungită în mod automat. La cererea președintelui Colegiului Medicilor Veterinari din România, sau la cererea majorității consiliilor județene și al municipiului București al Colegiului Medicilor Veterinari din România, Consiliul național convoacă Congresul extraordinar.”

12. La articolul 16,alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 16. - (1) Calitatea de membru al Colegiului Medicilor Veterinari din România se dobândește de către orice medic veterinar, cetățean român, cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European, respectiv al Confederației Elvețiene, căruia i s-a recunoscut calificarea, precum și cetățean al statelor terțe căruia i s-a echivalat și recunoscut calificarea, indiferent de convingerile politice, religioase, culturale, de origine etnică, care îndeplinește următoarele condiții:

a) exercită în mod legal profesiunea de medic veterinar în România, în conformitate cu dispozițiile art. 2;

b) nu se află în cazurile de nedemnitate prevăzute de legislația în vigoare;

c) este apt din punct de vedere medical pentru exercitarea profesiei de medic veterinar.

(2) Medicii veterinari care își exercită în mod permanent profesia pe teritoriul României atât în sistemul privat, cât și în sistemul public, ocupând posturi și/sau funcții publice care necesită exclusiv calificarea de medic veterinar, precum și cei care își desfășoară activitatea în mod independent, în una din formele prevăzute de prezenta lege, trebuie să dețină calitatea de membru al Colegiului Medicilor Veterinari din România.”

13. La articolului 16, după alineatul (2) se introduc opt noi alineate, alin. (3)-(10), cu următorul cuprins:

„(3) Medicul veterinar, cetățean al unei țări terțe, care deține un titlu oficial de calificare în profesia de medic veterinar, care nu este recunoscut de către un stat membru al Uniunii Europene, poate exercita profesia de medic veterinar temporar sau ocazional, doar în scop didactic sau în cadrul programelor de formare profesională, în condițiile stabilite de către Colegiul Medicilor Veterinari din România, fiind exceptat de la obligația de a fi membru al Colegiului Medicilor Veterinari din România.

(4) În vederea exercitării profesiei pe teritoriul României, titlul oficial de calificare în profesia de medic veterinar obținut de către un cetățean al unei țări terțe pe teritoriul unui stat terț și echivalat potrivit legii, poate fi recunoscut dacă medicul veterinar face dovada unei experiențe profesionale cu o durată de trei ani și susține o probă de aptitudini sau dacă urmează un stagiu de adaptare de cel mult trei ani pe teritoriul României și susține o probă de aptitudini.

(5) Medicul veterinar, cetățean al unei țări terțe, care deține un titlu oficial de calificare în profesia de medic veterinar și care este beneficiar al unei forme de protecție conform legislației, pe durata acesteia, beneficiază de aceleași drepturi privind recunoașterea și exercitarea profesiei ca și medicul veterinar cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European, respectiv al Confederației Elvețiene.

(6) În cazul în care nu sunt îndeplinite cerințele de formare prevăzute în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 469/2015 pentru aprobarea criteriilor minime obligatorii de autorizare și acreditare pentru programele de studii universitare de Medicină, Medicină dentară, Farmacie, Asistență medicală generală, Moașe, Medicină veterinară, Arhitectură, astfel încât titlul oficial de calificare în profesia de medic veterinar, pe care solicitantul l-a obținut pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European, respectiv al Confederației Elvețiene să fie recunoscut automat, Colegiul Medicilor Veterinari din România poate cere solicitantului să urmeze, la alegere, un stagiu de adaptare de cel mult trei ani sau să susțină o probă de aptitudini, cu aplicarea prevederilor art. 11 alin. (1) și (2) din Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Nu pot primi sau exercita mandatul de președinte al Colegiului Medicilor Veterinari din România, precum și al consiliilor județene respectiv al municipiului București al Colegiului Medicilor Veterinari din România, medicii veterinari care dețin funcții de conducere în cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, cei care dețin funcția de director executiv și director executiv adjunct în cadrul unităților subordonate Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, cei care dețin funcții de conducere în cadrul patronatelor, sindicatelor profesionale, la nivel național sau teritorial, precum și cei care dețin funcții de demnitate publică.

(8) Președintele Colegiului Medicilor Veterinari din România și președinții consiliilor județene respectiv al municipiului București al Colegiului Medicilor Veterinari din România nu pot face parte din comisii de evaluare sau verificare a unităților medical-veterinare.

(9) Președintele Colegiului Medicilor Veterinari din România, pe durata mandatului său, nu poate fi membru al unui partid politic și nici nu poate deține alte funcții publice de conducere sau demnități publice.

(10) Medicii veterinari pentru care, în timpul mandatului, a survenit situația de incompatibilitate prevăzută la alin. (7) și alin. (9) sunt suspendați din funcția de președinte al Colegiului Medicilor Veterinari din România, respectiv al consiliilor județene și al municipiului București al Colegiului Medicilor Veterinari din România. Suspendarea durează până la încetarea situației de incompatibilitate.”

14. La articolul 17, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 17. - (1) Prevederile art. 16 alin. (2) nu se aplică în cazul exercitării profesiei de către cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European și de către cetățenii elvețieni sub formă de prestări de servicii ocazionale sau temporare.

(4) Pe durata prestării cu caracter temporar sau ocazional a serviciilor medicale veterinare pe teritoriul României, persoanele prevăzute la alin. (1) se supun dispozițiilor cu caracter profesional, de reglementare ori administrativ al calificărilor profesionale care definesc profesia și utilizarea titlurilor, dispozițiilor cu privire la faptele profesionale grave care afectează direct și specific protecția și securitatea consumatorilor, precum și dispozițiilor disciplinare prevăzute de lege pentru medicii veterinari cetățeni români, membri ai Colegiului Medicilor Veterinari din România.”

15. La articolul 20, litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

”g) să solicite ajutor material pentru situații deosebite, atât personal, cât și prin membrii lor de familie”

16. La articolul 21, după litera f) se introduce o nouă literă, lit. g), cu următorul cuprins:

”g) să-și îmbunătățească cunoștințele și să participe la formele de dezvoltare profesională continuă;”

17. La articolul 22, după litera c) se introduce o nouă literă, lit. d), cu următorul cuprins:

“d) neîndeplinirea obligației prevăzute la art. 21, lit. g);”

18. La articolul 23, după litera b) se introduc două noi litere, lit. c) și d), cu următorul cuprins:

“c) prin renunțarea, în scris, la exercitarea profesiei de medic veterinar;

d) prin deces.”

19. După articolul 25 se introduce un nou articol, art. 25¹, cu următorul cuprins:

„Art. 25¹. - (1) Medicul veterinar specialist este medicul veterinar care a absolvit cursurile de specializare într-un domeniu al medicinei veterinare, organizat la nivel național sau internațional.

(2) Titlul de medic veterinar specialist deținut în baza unui certificat/document, obținut de la un colegiu de profil european, membru al Consiliului European al Specializărilor Veterinare (E.B.V.S) sau de profil american, membru al Consiliului American al Specializărilor Veterinare (A.B.V.S), este recunoscut în mod automat de către Colegiul Medicilor Veterinari din România.

(3) Pot organiza cursuri de specializare în vederea obținerii titlului de medic veterinar specialist, universitățile care dețin facultăți de medicină veterinară acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu, precum și entitățile care sunt autorizate conform Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Durata cursurilor de specializare organizate la nivel național, în conformitate cu prevederile alin. (3), este de minimum trei ani și maximum cinci ani, în funcție de modul de organizare a cursurilor specializate, cu obligația obținerii unui număr de 126 de credite transferabile echivalent a minimum 3150 de ore de instruire teoretică și practică obligatorii.

(6) Lista specializărilor pentru care se organizează cursuri de specializare la nivel național, se stabilește prin ordin comun al Ministerului Educației și Ministerului Muncii și Protecției Sociale, la propunerea Colegiului Medicilor Veterinari din România.

(7) Colegiul Medicilor Veterinari din România avizează obligatoriu standardele ocupaționale pentru specializările din domeniul medical-veterinar, precum și cursurile de specializare înainte de aprobare/autorizare de către autoritățile competente.

(5) Certificatul care atestă obținerea titlului de medic veterinar specialist prin procedură națională are un termen de valabilitate de cinci ani. Prolungirea termenului de valabilitate se face prin reevaluare.

(8) Reevaluarea prevăzută la alin. (5) se efectuează de către aceeași entitate care a emis certificatul, iar în cazul încetării funcționării entității emitente, de către orice entitate în funcțiune, cu avizul Colegiului Medicilor Veterinari din România.

(9) Cerințele privind programa de pregătire a cursului, modul de organizare și desfășurare, procedurile de evaluare, recertificarea și reevaluare pentru obținerea și păstrarea titlului de medic veterinar specialist, precum și cerințele care trebuie să le îndeplinească furnizorii cursurilor de specializare din cadrul universităților care dețin programe de studii licența pentru medicină veterinară, sunt stabilite prin

ordin comun al Ministerului Educației și Ministerului Muncii și Protecției Sociale, pentru fiecare specializare în parte.

(10) Colegiul Medicilor Veterinari din România ține și publică, pe site-ul propriu, o listă actualizată a medicilor veterinari specialiști, înscriși în tabloul general al medicilor veterinari.

(11) Unitățile medical-veterinare prevăzute la art. 28 alin. (1) pot organiza programe de internship în conformitate cu prevederile Legii nr. 176/2018 privind internshipul pentru medicii veterinari cetățeni români, cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai Spațiului Economic European, respectiv ai Confederației Elvețiene, cărora li s-a recunoscut calificarea, precum și cetățeni ai statelor terțe cărora li s-au echivalat studiile academice, cu obligația notificării Colegiul Medicilor Veterinari din România cu cel puțin 30 de zile calendaristice înainte de începere a programului.”

20. Articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. - (1) Medicul veterinar cu drept de liberă practică este medicul veterinar titular, asociat, administrator sau angajat, după caz, al unității medical-veterinare înregistrate în Registrul unic al unităților medical-veterinare.

(2) Medicul veterinar cu drept de liberă practică poate să desfășoare următoarele tipuri de activități:

- a) asistență medical-veterinară;
- b) consultanță în condițiile art. 28 alin. (1);
- c) diagnostic de laborator în domeniul sanitar-veterinar și al siguranței alimentelor;
- d) cercetare științifică;
- e) comercializarea angro și amănuntul a produselor medicinale veterinare;
- f) atribuții oficiale de control sau anumite atribuții legate de alte activități oficiale în condițiile art. 38 alin. (2).

(3) Pe durata exercitării profesiei de medic veterinar în domeniul asistenței medical-veterinare în sistem privat, în regim salarial sau independent, medicul veterinar poate să încheie o asigurare pentru cazurile de răspundere civilă profesională pentru prejudicii cauzate prin actul medical.

(4) Cheltuielile efectuate pentru încheierea asigurării prevăzute la alin. (3) sunt deductibile în condițiile prevăzute de Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal.

(5) Cheltuielile efectuate pentru dezvoltarea profesională continuă, achitate în nume propriu sau de către angajator pentru personalul propriu, sunt deductibile, în condițiile prevăzute de Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal.”

21. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(1) Medicul veterinar cu drept de liberă practică se poate organiza într-una dintre următoarele forme:

a) persoană fizică care exercită în mod independent o profesie liberală, pentru următoarele forme de exercitare, respectiv unități medical-veterinare:

1. cabinetul medical-veterinar individual de consultanță;
2. cabinet medical-veterinar individual de asistență.

b) persoană juridică, respectiv societăți reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și care au obiect principal de activitate Cod

CAEN 7500 - activități veterinare, în cazul următoarelor forme de exercitare, respectiv unități medical-veterinare:

1. cabinet medical-veterinar de consultanță;
2. cabinet medical-veterinar de asistență;
3. clinică veterinară;
4. spital veterinar;
5. centru veterinar specializat;
6. farmacie veterinară;
7. punct farmaceutic veterinar;
8. laborator sanitar-veterinar privat.

(2) Unitățile medical-veterinare prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. 2 și lit. b) pct. 2-5 sunt unități în care se desfășoară activități de asistență medical-veterinară.

(3) Unitățile medical-veterinare prevăzute la alin. (1) lit. b) pct. 6 și pct. 7 sunt unități farmaceutice veterinare în care se desfășoară activitatea de comercializare cu amănuntul a produselor medicinale veterinare.

(4) Unitățile medical-veterinare prevăzute la alin. (1) se înființează pe baza certificatului de înregistrare în Registrul unic al unităților medical-veterinare, care se eliberează de către consiliile județene, respectiv consiliul municipiului București al Colegiului Medicilor Veterinari din România, pe baza înregistrării efectuate de către Biroul executiv al Consiliului Național al Colegiului Medicilor Veterinari din România unităților care se înființează și funcționează în conformitate cu legislația în vigoare, și este valabil pe durată nedeterminată, cu condiția respectării reglementărilor în vigoare privind condițiile de funcționare.

(5) Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească unitățile medical-veterinare prevăzute la alin. (1) în vederea obținerii certificatului de înregistrare se stabilesc prin hotărâre a Consiliului național al Colegiului Medicilor Veterinari din România.

(6) Unitățile medical-veterinare menționate la alin. (1) lit. b) pct. 6-8, funcționează în baza autorizației/ înregistrării sanitar-veterinare emise de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, sau de către direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, după caz. Condițiile privind autorizarea/ înregistrarea sanitar-veterinară se stabilesc prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(7) Unitățile medical-veterinare prevăzute la art. 28 alin. (1) lit. a) și lit. b) pct. 1-5, funcționează în baza condițiilor stabilite prin hotărâre a Consiliului național al Colegiului Medicilor Veterinari din România.

(8) Unitățile medical-veterinare prevăzute la alin. (1), care se înființează și funcționează în baza legislației în vigoare, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) să dețină capital exclusiv privat, excepție făcând unitățile medical-veterinare care aparțin universităților cu facultăți de medicină veterinară;
- b) să fie înregistrate în Registrul unic al unităților medical-veterinare;
- c) să aibă înscrise codurile CAEN ale tuturor activităților desfășurate;
- d) medicul veterinar asociat/ acționar să dețină atât calitatea de medic veterinar titular, cât și calitatea de reprezentant legal al societății în relația cu Colegiul Medicilor Veterinari din România; în

cazul în care în structura acționariatului sunt mai mulți medici veterinari asociați/ acționari, va fi desemnat și înregistrat la Oficiul Național al Registrului Comerțului cel care are calitatea de medic veterinar titular și de reprezentant legal al societății în relația cu Colegiul Medicilor Veterinari din România;

e) medicul veterinar cu drept de liberă practică sau medicii veterinari asociați trebuie să dețină 51% din capitalul social, precum și majoritatea voturilor în cadrul Adunării generale în cazul unităților medical-veterinare prevăzute la alin. (1), lit. b), excepție făcând unitățile medicale-veterinare care aparțin universităților cu facultăți de medicină veterinară și laboratoarele sanitar-veterinare private;

f) medicul veterinar cu drept de liberă practică sau după caz, medicul veterinar specialist trebuie să fie prezent, în unitatea medical-veterinară, pe toată durata programului de lucru cu publicul;

(9) În sensul prezentei legi, prin înregistrare în Registrul unic al unităților medical-veterinare, se înțelege:

a) autorizarea funcționării unităților de consultanță în urma verificării respectării cerințelor legale privind forma și conținutul documentelor depuse de către medicul veterinar solicitant;

b) autorizarea funcționării unităților în care se desfășoară asistență medical-veterinară în urma verificării:

(i) respectării cerințelor legale privind forma și conținutul documentelor depuse de către medicul veterinar solicitant;

(ii) îndeplinirii cerințelor legale privind amplasarea, compartimentarea și dotarea unității;

c) înregistrarea unităților farmaceutice veterinare pentru comercializarea cu amănuntul și a laboratoarelor sanitar-veterinare private, în urma verificării respectării cerințelor legale privind forma și conținutul documentelor depuse de către medicul veterinar, reprezentant al entității solicitante.

(10) Colegiul Medicilor Veterinari din România verifică exercitarea profesiei în conformitate cu legislația în vigoare de către medicii veterinari cu drept de liberă practică în cadrul unităților medical-veterinare prevăzute la alin. (1), cât și în cadrul entităților juridice cu care aceste unități au contract.

(11) Cabinetele medical-veterinare de consultanță desfășoară exclusiv activități de consultanță tehnică și legislativă sanitar-veterinară, furnizare de informații privind creșterea, nutriția, îngrijirea, reproducția, protecția și bunăstarea animalelor, profilaxia bolilor, biosecuritatea și administrarea fermei, interpretarea rezultatelor investigațiilor complementare examenelor clinice, precum și efectuarea expertizei extrajudiciare și judiciare, în condițiile legii.

(12) Cabinetul medical-veterinar individual de consultanță nu poate înființa puncte de lucru.

(13) Activitățile de asistență medical-veterinară sunt următoarele: consultația, diagnosticul prin orice test, tehnică sau procedură, imunoprofilaxia, tratamentele, intervențiile chirurgicale și obstetricale, însămânțări artificiale, colectare de ovule și transfer de embrioni, anestezia, eutanasia, intervențiile stomatologice, aplicarea de transpondere, precum și prescrierea, comercializarea cu amănuntul și administrarea produselor medicinale veterinare.

(14) Unitățile medical-veterinare prevăzute la alin. (2) pot desfășura și activitățile prevăzute la alin. (11).

(15) Activitățile prevăzute la alin. (11) și alin. (13) se pot desfășura la sediul unității medical-veterinare, la locul unde sunt deținute animalele, cât și în condiții de teren în situații de urgență, cu respectarea condițiilor stabilite de Consiliul național al Colegiul Medicilor Veterinari din România. În

cazul animalelor de companie, intervențiile chirurgicale, se efectuează doar în unitățile în care se desfășoară asistență medical-veterinară sau în clinici veterinare mobile.

(16) Medicul veterinar titular al unei unități medical-veterinare în care se desfășoară asistență medical-veterinară, nu poate fi concomitent salariat al unei alte unități medical-veterinare prevăzută la alin. (2).

(17) Unitățile medical-veterinare prevăzute la alin. (1) pot angaja pe post de asistent/ tehnician veterinar în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial studenți din anii 4-6 de studiu ai facultăților de medicină veterinară care își vor desfășura activitatea sub supravegherea medicului veterinar cu drept de liberă practică.

(18) Unitățile medical-veterinare prevăzute la alin. (2) trebuie să dețină un stoc minim de produse medicinale veterinare, necesar pentru a răspunde solicitărilor venite din partea proprietarilor/ deținătorilor de animale. Lista acestor produse se stabilește prin hotărâre a Consiliului național al Colegiului Medicilor Veterinari din România.

(19) Unitățile medical-veterinare prevăzute la alin. (1) au obligația de a afișa la loc vizibil programul de lucru și de a-l respecta.”

22. Articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 31. - (1) Unitățile medical-veterinare prevăzute la art. 28 alin. (2) pot deține și utiliza ambulanțe și/ sau clinici veterinare mobile.

(2) Condițiile de înregistrare a ambulanțelor și clinicilor veterinare mobile, precum și activitățile pe care acestea le pot desfășura, se stabilesc prin hotărâre a Consiliului național al Colegiului Medicilor Veterinari din România.”

23. La articolul 32, alineatul (1) se abrogă.

24. După articolul 36 se introduce un nou articol, art. 36¹, cu următorul cuprins:

„(1) Produsele medicinale veterinare se comercializează angro numai din depozite farmaceutice veterinare și cu amănuntul din farmaciile veterinare și puncte farmaceutice veterinare, în conformitate cu cerințele stabilite de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

(2) Punctele farmaceutice veterinare pot comercializa cu amănuntul numai produsele medicinale veterinare a căror eliberare nu necesită o prescripție veterinară.

(3) Entitățile cu personalitate juridică, care produc și/sau comercializează angro produse medicinale veterinare, precum și cele care cresc și dețin animale terestre și animale acvatice, definite conform Regulamentului (UE) 429/2016, inclusiv formele asociative ale acestora, nu pot înființa și deține unități medical-veterinare prevăzute la art. 28 alin. (1), cu excepția celor prevăzute la art. 28 alin. (1) lit. b) pct. 8, și nici nu pot deține o cotă din capitalul social al acestora.

(4) Farmaciile veterinare eliberează produse medicinale veterinare pentru care s-a emis o prescripție veterinară, limitându-se la specia și greutatea animalului, afecțiunea în cauză, durata tratamentului și doza recomandată.

(5) Activitatea din cadrul unităților farmaceutice veterinare prevăzute la art. 28 alin. (3), se desfășoară sub supravegherea medicului veterinar cu drept de liberă practică, responsabil pentru eliberarea produselor medicinale veterinare, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, care îndeplinește una din următoarele condiții:

- a) este asociat/acționar și/sau administrator al societății care deține unitatea farmaceutică veterinară;
- b) este medic veterinar titular al unității farmaceutice veterinare;
- c) este angajat cu contract individual de muncă al unității farmaceutice veterinare.

(6) În unitățile farmaceutice veterinare prevăzute la art. 28 alin. (3) se comercializează cu amănuntul, cu sau fără prescripție veterinară, după caz, doar produsele medicinale veterinare a căror comercializare cu amănuntul nu este interzisă, conform legislației în vigoare.

(7) Este interzisă eliberarea și comercializarea cu amănuntul a produselor medicinale veterinare antimicrobiene injectabile, a produselor medicinale veterinare hormonale injectabile, a produselor medicinale veterinare antiparazitare injectabile, a produselor medicinale veterinare imunologice, a produselor medicinale veterinare utilizate pentru eutanasiere, a produselor medicinale veterinare care conțin substanțe stupefiante și psihotrope, precum și a produselor medicinale veterinare care conțin substanțe aflate sub control național.

(8) Produsele medicinale veterinare utilizate pentru eutanasiere, produsele medicinale injectabile care conțin substanțe stupefiante și psihotrope, precum și produsele medicinale injectabile care conțin substanțe aflate sub control național sunt administrate doar de către medicii veterinari cu drept de liberă practică, atât la sediul unităților în care se desfășoară asistență medical-veterinară, cât și în condiții de teren.

(9) Administrarea produselor medicinale este responsabilitatea medicului veterinar cu drept de liberă practică. Prin excepție de la alin. (1), unitățile medical-veterinare prevăzute la art. 28 alin. (2), pot comercializa cu amănuntul produsele medicinale veterinare care sunt utilizate în actul medical, profilactic sau curativ, dacă comercializarea lor cu amănuntul nu este interzisă prin legislația în vigoare, precum și alte produse complementare cu scopul prevenirii, ameliorării, vindecării bolilor și pentru a asigura un nivel adecvat al sănătății și bunăstării animalelor, dar care sunt înregistrate în registrul de consultații și tratamente, ca activitate multidisciplinară care nu necesită o autorizare suplimentară.

(10) Comercializarea cu amănuntul online este permisă doar în cazul produselor medicinale veterinare care se eliberează fără prescripție veterinară și numai de către unitățile farmaceutice veterinare prevăzute la art. 28 alin. (3), autorizate/ înregistrate sanitar veterinar, în condițiile stabilite de către Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

(11) Farmaciile comunitare reglementate de Legea farmaciei nr. 266/2008 pot elibera produsele de uz uman, inclusiv din categoria stupefiantelor, psihotropelor și a celor aflate sub control național, în baza prescripțiilor veterinare emise de către medicii veterinari cu drept de liberă practică, în situațiile în care nu există un produs medicinal veterinar similar autorizat pentru a fi comercializat pe piața din România.

(12) Depozitele de medicamente de uz uman pot să furnizeze produse medicinale de uz uman pentru care există autorizație de punere pe piață, în situațiile în care nu există un produs medicinal veterinar similar autorizat pentru a fi comercializat pe piața din România, unităților medical-veterinare în care se desfășoară activități de asistență medical-veterinară, în baza certificatului de înregistrare în Registrul unic al unităților medical-veterinare și al notei de comandă semnată de către medicul veterinar titular.

(13) Exploatațiile care dețin animale și sunt autorizate/ înregistrate sanitar-veterinar pot achiziționa produse medicinale veterinare în baza notei de comandă vizată de către un medic veterinar

cu drept de liberă practică organizat în condițiile prezentei legii, care asigură asistență medicală veterinară sau care a consultat animalul/ animalele și a stabilit diagnosticul sau care a monitorizat permanent starea de sănătate a animalului/ animalelor.

(14) Controlul oficial privind comercializarea, utilizarea și păstrarea produselor medicinale veterinare de către unitățile în care se desfășoară activități de asistență medical-veterinară se realizează de către Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor și de către direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București.”

25. Articolul 37 se abrogă.

26. Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. – (1) Medicii veterinari cu drept de liberă practică, organizați în condițiile prezentei legii, pe bază de contract de concesiune încheiat cu direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, în cazul exploatațiilor nonprofesionale sau de prestări servicii încheiat cu proprietarii/ deținătorii animalelor în cazul exploatațiilor comerciale, efectuează acțiunile publice de interes general, prevăzute în programul acțiunilor de supraveghere, prevenire și control al bolilor la animale, al celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, de identificare și înregistrare a bovinelor, suinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor, a altor acțiuni prevăzute în alte programe naționale precum și alte activități care concură supravegherea sanitar-veterinară a teritoriului.

(2) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor poate delega atribuții oficiale de control sau anumite atribuții legate de alte activități oficiale, în baza și cu respectarea legislației, către medicii veterinari cu drept de liberă practică, organizați în condițiile prezentei legi.

(3) Proprietarii și deținătorii de animale furnizează medicului veterinar cu drept de liberă practică, organizat în condițiile prezentei legi, datele personale privind numele, adresa de domiciliu, codul numeric personal, datele de contact, în vederea înregistrării în registru de consultații și tratamente, eliberării prescripțiilor veterinare, eliberării documentelor prevăzute de legislația în vigoare, precum și pentru înregistrarea informațiilor necesare în bazele de date pentru animale.”

27. După articolul 45 se introduce un nou articol, art. 45¹, cu următorul cuprins:

“Art. 45¹. - (1) Unitățile medical-veterinare prevăzute la art. 28 alin. (2), raportează situația privind produsele medicinale veterinare și furajele medicamentate utilizate la animale, prin actul medical și prin comercializarea cu amănuntul, inclusiv pentru exploatațiile comerciale, în conformitate cu legislația în vigoare.

(2) Deținătorii autorizațiilor de comercializare pentru produsele medicinale veterinare raportează situația privind produsele medicinale veterinare și furajele medicamentate comercializate, iar farmaciile veterinare raportează situația privind produsele medicinale veterinare și furajele medicamentate comercializate și eliberate pe bază de prescripție veterinară în vederea utilizării la animale, în conformitate cu legislația în vigoare.

(3) Este interzis medicilor veterinari cu drept de liberă practică să solicite sau să primească de la producători sau distribuitori angro de produse medicinale veterinare, cadouri, sponsorizări sau stimulente de orice altă natură, în vederea prescrierii, comercializării sau utilizării produselor medicinale veterinare.

(4) Este interzis producătorilor sau distribuitorilor angro de produse medicinale veterinare, să ofere cadouri, sponsorizări sau stimulente de orice altă natură, medicilor veterinari cu drept de liberă practică, în vederea prescrierii, comercializării sau utilizării produselor medicinale veterinare.”

28. Articolul 46 se abrogă.

Art. II

(1) Sancțiunile pentru nerespectarea prevederilor art. 36¹ și art. 45¹ și autoritățile competente în sesizarea și aplicarea acestora se stabilesc de Guvern, prin hotărâre, la propunerea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(2) Hotărârea prevăzută la alin. (1) cuprinde și sancțiunile pentru nerespectarea normelor sanitare veterinare din domeniul farmaceutic veterinar și al furajelor medicamentate.

(3) Autoritățile prevăzute la alin. (1) sesizează comisia județeană de deontologie și litigii a Colegiului Medicilor Veterinari din România cu privire la abaterile disciplinare constatate în exercitarea profesiei de către medicii veterinari.”

Art. III.

(1) În tot cuprinsul Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „Registrul unic al cabinetelor medical-veterinare, cu sau fără personalitate juridică”, se înlocuiește cu sintagma „Registru unic al unităților medical-veterinare”.

(2) În tot cuprinsul Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „Colegiul Medicilor Veterinari”, se înlocuiește cu sintagma „Colegiul Medicilor Veterinari din România”.

(3) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, în toate actele normative prin sintagma „Colegiul Medicilor Veterinari” se va înțelege „Colegiul Medicilor Veterinari din România”.

Art. IV.

La Anexa nr. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 94 din data de 31 ianuarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, pct. 35 se abrogă.

Art. V.

(1) În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cabinetele medical-veterinare asociate înregistrate în Registrul unic al unităților medical-veterinare se desființează. La data desființării, certificatele de înregistrare în Registrul unic al unităților medical-veterinare emise pentru cabinetele medical-veterinare asociate, de către consiliile județene, respectiv consiliul municipiului București al Colegiului Medicilor Veterinari din România își încetează valabilitatea.

(2) Prin excepție de la alin. (1), cabinetele medical-veterinare asociate înregistrate în Registrul unic al unităților medical-veterinare care au încheiat contracte cu direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, în baza art. 15 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor

se desființează la data încetării contractului. La data desființării, certificatele de înregistrare în Registrul unic al unităților medical-veterinare emise pentru cabinetele medical-veterinare asociate, de către consiliile județene, respectiv a municipiului București al Colegiului Medicilor Veterinari din România își încetează valabilitatea.

(3) Certificatele de înregistrare în Registrul unic al unităților medical-veterinare emise de către consiliile județene, respectiv consiliul municipiului București al Colegiului Medicilor Veterinari din România, pe baza înregistrării efectuate de către Biroul executiv al Consiliului Național al Colegiului Medicilor Veterinari din România, înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi, rămân valabile.

(4) Autorizațiile sanitar-veterinare de funcționare și înregistrările sanitar-veterinare, pentru unitățile farmaceutice veterinare și pentru laboratoarele sanitar-veterinare private emise de către Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor sau de către direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, după caz, înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi, rămân valabile.

(5) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, se interzice achiziționarea de către farmaciile veterinare a produselor interzise la comercializare cu amănuntul potrivit prevederilor legale în vigoare. Farmaciile veterinare care la data intrării în vigoare a prezentei legi dețin astfel de produse în stoc, le raportează direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, le pot comercializa până la epuizare, dar nu mai mult de un an de zile.

(6) Prezenta lege intră în vigoare la 6 luni de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. VI.

Legea nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 24 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica, în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Prezenta lege transpune parțial dispozițiile art. 5 alin. (3), art. 6 lit. a) și art. 14 alin. (1) și alin. (2) din Directiva 2005/36 a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 255 din 30.09.2005, cu modificările și completările ulterioare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

**PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

**PREȘEDINTELE
SENATULUI**